

[J. Chr. Jensen.]

ster har bestridt det, men jeg tror ikke, man behøver at gaa til Ekspropriation, for jeg tror, man ved en Forhandling med de paagældende Lodsejere derude kan købe disse Arealer i Dag for en Pris, som er saa nogenlunde rimelig, men efterhaanden som Bebyggelsen naar helt derud, vil denne Pris, ligesom det nu er gaaet med Strandarealerne langs Køge Bugt, stige maaske til det 10-dobbelte eller maaske meget mere. Det, jeg derfor foreslaar, er, at Staten køber et Bælte langs med denne Fæstning paa 500 m paa begge Sider, baade udad og indad, det vil sige 12 000 m Gange 1 000, det er 1 200 ha, man derved sikrer til almindelig Udstykning. Der skulde saa, ogsaa paa Statens Foranstaltning, anlægges Veje. Ca. 20 pCt. af dette Areal, det vil sige ca. 240 ha, skulde udlægges til Veje; Resten, 960 ha, skulde saa udmatrikuleres, og Parcellerne burde ikke udstykkes større end 600 Kvadratmeter, det er efter det gamle Maal 1 500 Kvadratalen Jord, hvilket er en meget passende Størrelse for saadanne Parceller. Der vil kunne blive 16 000 saadanne Parceller, og Staten skulde, som sagt, anlægge Vejene, men Staten skulde ogsaa afvande hele Arealet, anlægge Kloak til W. C. og anlægge et eller to Vandværker, saaledes at der kunde komme Vand paa alle Parcellerne. Staten skulde fornuftigvis fortsat eje hele Arealet og skulde bortforpagte Parcellerne for en aarlig Leje af 5 pCt. af hele Anlægskapitalen. Og her kunde man for øvrigt tage den Pris, man mener at skulle have for Fæstningsarealet, med og lade den forrente samtidig. Næsten enhver vilde da kunne magte at købe eller leje en Parcel dør. Jeg har løseligt udregnet, hvad hele Anlægssummen vilde blive; det afhænger naturligvis af, hvordan man kommer overens om Jordpriserne.

Men jeg vilde tro, at man kunde løse hele Opgaven med Veje, Kloak og Vand for 12 Mill. Kr. Og dertil maatte man saa have Lov at lægge Fæstningsarealets Værdi, dog under den Forudsætning, at Arealet skulde bruges til et offentligt Anlæg, og derfor er jeg ikke saa sikker paa, at det er helt retfærdigt, men man kunde vel nok vurdere det til 3 Millioner; saa vilde hele Historien koste 15 Millioner. 15 Millioner og 5 pCt. Rente vilde blive en aarlig Udgift paa 750 000 Kr., og det fordelt paa 16 000 Familier vilde blive 47 Kr. pr. Parcel pr. Aar. Enhver vil kunne forstaa, at disse 16 000 Familier, som kom derud, vilde være at skaffe til Veje i Løbet af meget kort Tid, fordi der ikke alene er en Trang til Jord, til Kolonihaver, men en meget,

meget større Trang til at komme ud i Lys, Luft og Have. Og hvis vi blot regnede, at hver Familie — det vilde jo væsentlig blive Familier med Børn — havde tre Børn gennemsnitlig, vilde det blive en By derude større end Aalborg. Der maa naturligvis saa fastsættes Regler for, hvordan Statens Prioriteter skulde være i Tilfælde af Byggeri, men i mange, mange Aar vil det kun blive Sommerbebyggelse og blivende Kolonihaver, hvor de paagældende kunde flytte ud med deres Familie. Og det ligger ikke længere fra København, end at man meget let kan komme frem og tilbage.

Men foruden dette meget omfattende Arbejde, som der vilde blive ved denne Sags Løsning, vilde der blive fortsat Beskæftigelse for Masser af Industrier til Levering af alle de Ting, som de paagældende vilde føre ud paa disse Arealer. Ikke alene skulde de bruge Haveredskaber, men de vilde ogsaa bygge Sommerhuse derude og forskelligt andet, og de kunde med et saadant Areal anlægge Haverne paa lang Sigt, baade med Frugtræer og med Dyrkning af en meget væsentlig Del af det, de har Brug for i deres Hjem. Af ikke mindst Værdi vilde det være, at disse 16 000 Familier vilde komme ud til Lys og Luft, som københavnske Borgere og særlig Smaakaarsfolk i høj Grad trænger til. Og kommer Jorden først under Spekulation, kan man ikke købe den tilnærmelsesvis til de Priser, som her er Tale om, men saa skal den betales under helt andre Forhold. Her kunde man altsaa nøjes med at lade disse 16 000 Familier forrente det Beløb, Staten har udlagt. Der vilde være udstrakt Mulighed ogsaa for Erhverv. Derfor tror jeg, man ved saadanne Foranstaltninger, som her er Tale om, vilde løse en stor social Opgave; man vilde skaffe en betydelig Mængde Mennesker Arbejde og skabe Mulighed for Erhverv, og samtidig vilde man kunne skaffe de paagældende Familier en Værdi, som ikke egentlig kan maales i Penge.

Der er en fortrinlig Kommunikation ud ad alle de tre store Hovedlinier, som fører ud til dette Areal, Frederikssundsvej, Roskildevej og Køgevej, men for øvrigt vil jeg tro, at Cyklen vilde blive det væsentlige Befordringsmiddel, og det er jo ikke længere ude, end at der er Kolonihaver to-tre Gange saa langt væk.

Jeg tror, det vilde være en Opgave, som ikke alene den mindre bemidlede Del af Københavns Befolkning vilde være glad ved at være med i, men at ogsaa Staten og de arbejdsløse vilde se Foranstaltninger her,